

Az utcán, a téren

II. János Pál tér

*százezer szót adtál nyelvemre
de az Egyet nem mondhatom ki
állok neveddel viselősen
a téren s kérdem: teret nyitni
lelked országának elég-e
ennyi? vérrel öntözött föld ez
balott szívek bolt eszmék tere
hogy neveddel ajkán Istened
a köztársaság helyébe itt
éppen itt léphet-e nem tudom
százezer párás szó tengered
egyetlent abból nem merbetek
... az óriásfák koronája
rebben rezzenek én is. Amen.*

Pál strasse

*Pál strasse mondja és mosolyra
futnak szét arca ráncai
nem tudom a gyermekre gondol
vagy az apostol levelei
zengnek fel benne pillanatra
egyazon érzés mindkettő
a tisztaság hűség öröme
s az egyetlen nyugodt erő
mely valóban legyőzhetetlen
megírta Molnár s megírják
minden őszön és minden tavaszon
a Fűvészkert levelein
Pál strasse nevet és elindul
kit követnek lépéseid?*

Mellékutca Zuglóban

*szerettem ezt az utcát régen
de mostanában bush vagyok
szójáték no te biztos érted
hisz Chicagóban magyarodsz
vissza közénk hát gyere mesélj*

*mi'zujs az óperencián
azon is túl az üvegbegyen
boldog vagy tengerecki lány
szeretted ezt az utcát nagyon
a furcsaságait itt is
milyen sokféle a golyónyom
mutattad egyszer sebeit
és néztük csak a boltak árnyát
és próbáltunk ott – szeretni*

Siettél

*Uram te az vagy aki voltál
én bevallom változtam kicsit
de azért még megismerhetnél
ott álltam a járdaszegélynél
Uram te siettél valahová
én valahonból jöttem megint
kis híján összefutottunk mert
mert fejem leborgadt mint mindig
de az árnyékod ismerős volt
abogyan rávetült virrasztón
anyám földjére apámfára
valahonnan nevetés is szólt
Uram te az vagy aki voltál
ma is siettél valahová*

Rakodópart, költővel

*a rakodópart alsó kövét
ellepte a szennyes ár
propánbután ballag tetején
egy foszöld dinnyekabát
idilli kép idilli táj az ám
innen indul szegény hazám
vándor ki valamiért itt jársz
arra kérlek ne csak ezt lásd
a rakodópart alsó kövén
ül néha szerelmespár
egyik költő másik anya lesz
s a Duna égszürkéje
kékitőt old két szempárlatban
míg nem választ a halál*